

Er det sådan, at ministeren i virkeligheden ikke kan huske den gamle Hausgaard-sang om, at a-kraft, nej tak, det vil vi ikke have lige her, men måske på Sjælland eller Fyn eller derude østpå? Altså det vil vi godt have i Østeuropa, men bare ikke lige her. Eller er regeringen så principfast, at den selvfølgelig kan melde ud og sige: Nej, Danmark vil være imod at udvide Euratoms låneramme og dermed i øvrigt bakke op om Tysklands officielle position?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare gentage: Låneadgangen er til at forbedre sikkerheden på eksisterende værker, og den danske regering er i udgangspunktet ikke modstander af, at man forbedrer sikkerheden på eksisterende værker. Det har vi interesse i alle sammen.

Dernæst er det, som jeg siger, at man yder lån til dekommissionering af værker eller af anlæg under atomkraftparaplyen.

Sådan er det; det er de oplysninger, jeg har, og det må jeg forholde mig til.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan en minister jo godt forholde sig til politiske spørgsmål uden at have mange oplysninger. Og det enkle politiske spørgsmål er: Går Danmark ind for, at Euratoms låneramme skal øges, eller går regeringen ikke ind for det, vel vidende at lån til dekommissionering, altså afvikling, ikke giver mening; der giver man gavebistand, og det er fuldstændig uden for Euratoms ramme?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen altså, man vil jo se, at en udvidet låneadgang eller en øget låneramme må hænge sammen med, at der er nye opgaver, der skal varetages. Og de opgaver kan være under to overskrifter, enten at det er at forbedre sikkerheden på eksisterende værker – og det burde alle være interesseret i – eller at det er en større opgave med at nedbryde eksisterende værker og dermed også få en større sikkerhed i forbindelse med nedbrydning af anlæg, og det vil regeringen ikke på forhånd sige nej til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 392

2) Til finansministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Har regeringen aktivt undersøgt de andre medlemslandes holdning til en eventuel udvidelse af Euratoms låneramme, og hvad kan ministeren i givet fald oplyse om andre EU-landes holdning til fortsat subsidiering af atomkraft betalt af skatteyderne i stedet for over elregningen?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 391.

Finansministeren (Thor Pedersen):

For at give det mening er man næsten nødt til lige at sige, hvad det egentlig er, der står i spørgsmålet.

»Har regeringen aktivt undersøgt de andre medlemslandes holdning til en eventuel udvidelse af Euratoms låneramme ...«?

Og der må jeg sige igen, at Kommissionen har ikke fremsat noget forslag. Såfremt dette sker, vil der normalt kunne ske en indledende præsentation af forslaget i en arbejdsgruppe under Rådet 3-4 uger efter, at forslaget er lagt frem. Og her vil der formentlig også komme indledende bemærkninger fra medlemslandene. Og dem vil vi selvfølgelig lytte til.

Kl. 13.10

Vi ved ikke, hvordan holdningen er. Det ved vi, når forslaget er lagt frem og medlemslandene har haft mulighed for at ytre sig, ikke mindst i arbejdsgrupperne.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg går ud fra, at ministeren er bekendt med, at Tyskland ikke har helt den samme uvidende holdning til det her. Tyskland har meldt ud, at man er modstander af Euratom, og at man ønsker at modarbejde, at Euratom bliver udvidet. Så jeg synes, at ministeren da politisk må kunne tage en kontakt. Jeg vil da anbefale ministeren at få en udskrift af, hvad Kommissionens egen energikommissær står og siger her kl. 15 i dag.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, om det er sådan, at ministeren i alle sager kører en linje, der hedder, at medmindre der er gået en 3-4 uger, efter at noget er fremsat af Kommissionen, så udtaler ministeren sig overhovedet ikke om